

Ida Simons Een dwaze maagd

Verslag Leesclub Vrouwen van Nu d.d. 15 augustus 2016 t.h.v. An

Aanwezig: Joke, An, Nan, Ria, Leny, Connie, Gerda en Marijke (verslag)

Afwezig: Erica en Marja

Korte inhoud van het boek: Gittel is een Joods meisje van 12 `a 13 jaar, dat goed piano kan spelen. Ze heeft een levendige fantasie. Met haar jongere vriendin Mili leeft ze, onderweg naar school, op een eiland, waar zij zogenaamd allebei een gezin hebben. Gittel woont met haar ouders in Scheveningen, Antwerpen, Berlijn en daarna weer in Scheveningen. Haar ouders hebben geen gelukkig huwelijk, na een hooglopende ruzie gaat Gittel heel vaak met haar moeder naar Antwerpen naar haar grootmoeder. Daar ontmoet ze de 29-jarige Lucie Mardell, die haar uitnodigt om bij haar thuis te komen pianospelen. Lucie's vader is een rijke bankier, die goede gesprekken voert met Gittel. Op zijn bank werkt Gabriel, een knappe jongen, met een arme moeder. Op zondag laat hij Lucie en Gittel kennismaken met Antwerpen. Zo leren Lucie en Gabriel elkaar beter kennen en zij worden verliefd. Gabriel wordt door Lucie's vader naar een bank in Engeland gestuurd. Lucie vertelt Gittel in het geheim dat zij ook daarheen gaat om met Gabriel te trouwen. Omdat ze 30 jaar is geworden, heeft ze de toestemming van haar vader niet meer nodig. Zij geeft Gittel diamanten mee, die zij bij het afscheid van Lucie op het station aan haar teruggeeft.

De Grootmoeder van Gittel bewoont een groot huis en heeft een langjarige bediende Rosalba. In het verhaal lijken zij een goede verstandhouding te hebben. Op de laatste bladzijdes blijkt dat niet waar, na Rosalba's dood kleedt Grootmoeder zich niet meer in het zwart en gaat ze naar Casino's. In haar testament schrijft Grootmoeder: houd nooit een bediende langer dan 5 jaar. Gittel beschrijft Rosalba dan als een geniepige sar. Heeft Lucie Gittel met opzet gevraagd in haar huis te komen pianospelen?

Bij de boekbespreking komen we daar niet goed uit. Zo zijn er meer vraagtekens voor ons, bijvoorbeeld of Lucie en Gabriel echt verliefd waren of elkaar gebruikten om te kunnen trouwen, zonder vaderlijke toestemming.

Het is geen gemakkelijk boek om te lezen, want de stijl van Ida Simons is soms heel plechtig, ze maakt dan lange en ingewikkelde zinnen. Bovendien komen er veel personen voor in het boek en veel verwijzingen. Achterin vonden we tot onze verrassing een lijst met verklaringen van de Joodse woorden.

Het verhaal is geschreven *in het ik-perspectief*, afwisselend in het nu = belevend ik en in het verleden = vertellend ik.

De titel Een dwaze maagd wijst op het Mattheusevangelie waarin wordt verteld over de Wijze Maagden, die olie sparen voor de thuiskomst van de bruidegom, en de dwaze maagden, die de olie opmaken om niet in het donker te zitten. De wijze maagden keken naar de toekomst. Gittel noemt zich een dwaze maagd, die in het afgelopen jaar veel heeft geleerd.

De meeste van ons vonden het een mooi boek, dat zeker een bespreking waard was.

Het boek is eerder verschenen in 1958, vlak voor het overlijden van Ida Simons. 50 jaar later opnieuw uitgegeven en lovend ontvangen. Of het een hoogtepunt is in de literatuur, zoals Maarten 't Hart schrijft op de omslag, wisten wij niet zeker, 't is in ieder geval een lezenswaardig boek.

Marijke